

Élő szövet fém vázon – kis lengyel terminátor

NÉMETH-NOVÁK RITA

Jellegzetes hang, no meg az apró, színes külső is része annak az életérzésnek, amit csak a kispolski tulajdonosok birtokolhatnak. A lengyel autót ma többnyire olyan sofőrök választják, akik számára a kocsi nemcsak közlekedési eszköz, hanem ennél sokkal több.

„Érzed az autó minden rezdülését, mintha közvetlenebbül kapcsolódnál az úthoz, nemcsak úszol felette, mint egy átlagos kocsiiban.”

A kis Fiatosok minden nyáron találkoznak egymással, de az agárdi rendezvény mellett a január 26-i összejövetel is hagyomány számukra. A nem hivatalos programot sosem hirdetik meg sehol, a kispolskisok mégis mindig tudnak róla.

Fehérváron tucatnyi 126-os repesztett az utakon az év első hónapjának 26. napján. A fanatikuskok így mutatták meg járgányaikat a városlakóknak, és hívták fel a figyelmet a kis kocsisodákra.

Tar Károly, a Fehérvár TV operatőre 2013 júliusában csatlakozott a kisautós Közösséghez. A Közösség nem véletlenül van nagy betűvel írva, hiszen, mint kollégánk elmondta: itt valóban erről van szó. „A kispolskisok minden esetben üdvözlik egymást az úton, egy-egy kacsintás az autótól és mosoly a sofőrtől mindig jár a másiknak. Eleinte a dudaszót hiányoltam, de azt hiszem, mostanra kezdem érteni... A működő kürt nem része az alapfelszereltségnek.”

„Egy kispokival minden közös program izgalmas, sosem lehet előre tudni, mi fog történni. Pár nappal ezelőtt hosszabb éjszakai túrára indultunk, és úgy döntöttem, kockáztatok, hogy lássak is valamit: reflektort kapcsoltam. Senkinek nem tűnt fel. Jó, lehet, új izzókat kellene vennem. Ez egy jó móka, felrázza az embert és nemcsak fizikai értelemben. Mindig van mit csinálni rajta, így közelebb kerülök az autóhoz, egyfajta szimbiózisról van szó. Itt ott meghúzol egy csavart, lemosod és a kocsi reagál.”

Nem bírom ki, hogy ne mutassam meg én is egykori büszkeségemet. Teljesen egyetértek Karcsi álláspontjával, de a szimbiózis nálunk maximum a gyakori kocsimosás miatt lehetett meg. És Morgonc (így hívták az én kis kocsisodámat) szerelői, a barátaim sem számoltak be ehhez hasonlókról, ha csak nem értelmezhető a szeretetük megnyilvánulásának az a momentum, amikor a végső búcsú előestéjén (kiderült, hogy a terminátor sem örök) versenyt ugráltak az autó tetején. Nekem viszont ennél milliószor jobb közös élmények jutottak... defekt az érettségi napján... az a bizonyos söprünyél, mint állandó kocsifelszerelés... elhagyott rendszámábla... a közös autótalások közösségkovácsoló ereje... az elsőt sosem felejt el az ember... igazi, örökké tartó szerelem ez...